

Výrok

Článek 30 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní regulační orgán při posuzování odrazující povahy přímého zpoplatnění účastníků při užívání služby přenositelnosti čísel musí zohlednit náklady, které vznikají mobilním operátorům v souvislosti s poskytováním uvedené služby. Nicméně má přitom možnost stanovit maximální výši tohoto poplatku, který mohou operátoři požadovat, na nižší úrovni, než je výše nákladů, které vznikají posledně uvedeným, může-li poplatek stanovený pouze na základě těchto nákladů odrazovat účastníky od využívání možnosti přenositelnosti.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen — Belgie) — Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije v. Belgický stát

(Věc C-233/09) (¹)

(„Volný pohyb služeb — Volný pohyb kapitálu — Přímé daně — Rozdílné zacházení podle místa investice nebo vkladu“)

(2010/C 234/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gerhard Dijkman, Maria Dijkman-Lavaleije

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) — Vnitrostátní úprava daně z příjmu — Výpočet doplňkové komunální daně na základě výše daně z

příjmu — Liberační srážková daň z příjmů z movitého majetku — Rozdílné zacházení podle místa investice nebo vkladu — Slučitelnost s čl. 56 odst. 1 Smlouvy o ES

Výrok

Článek 56 ES brání právním předpisům členského státu, podle nichž daňoví poplatníci, kteří jsou rezidenty v tomto členském státě, jimž plynou úroky nebo dividendy z vkladů či investic učiněných v jiném členském státě, podléhají doplňkové komunální dani, pokud se nerozhodli, že jim tyto příjmy z movitého majetku vyplatí prostředník se sídlem v jejich členském státě bydliště, zatímco příjmy téže povahy plynoucí z vkladů či investic učiněných v jejich členském státě bydliště nemusí být uvedeny v daňovém přiznání z toho důvodu, že byly zdaněny u zdroje srážkovou daní, v kterémžto případě takové dani nepodléhají.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesarbeitsgericht Hamburg — Německo) — Susanne Bulicke v. Deutsche Büro Sevice GmbH

(Věc C-246/09) (¹)

(„Směrnice 2000/78/ES — Články 8 a 9 — Vnitrostátní řízení směřující k prosazení dodržování povinností podle směrnice — Lhůta pro podání žaloby — Zásada rovnocennosti a zásada efektivity — Princip nesnížení předchozí úrovně ochrany“)

(2010/C 234/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Susanne Bulicke

Žalovaná: Deutsche Büro Sevice GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landesarbeitsgericht Hamburg — Výklad směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04), jakož i obecných zásad práva Společenství — Zákaz diskriminace na základě věku při přijímání do zaměstnání — Vnitrostátní právní úprava stanovící lhůtu v délce dvou měsíců od doručení odmítnutí nebo od doby, kdy se dotčená osoba o diskriminaci dozvěděla, pro uplatnění nároku na náhradu škody nebo odškodnění

Výrok

1) Primární právo Unie a článek 9 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní procesní normě, podle níž se oběť diskriminace na základě věku při přijímání do zaměstnání musí obrátit na původce této diskriminace se žádostí za účelem dosažení náhrady majetkové i nemajetkové škody ve lhůtě dvou měsíců, s výhradou:

— Zaprvé, že tato lhůta není méně příznivá než lhůta vztahující se k obdobným vnitrostátním žalobám v pracovním právu,

— zadruhé, že stanovení okamžiku, kterým dotčená lhůta počíná běžet, neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje výkon práv přiznaných směrnicí.

Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda jsou tyto dvě podmínky splněny.

2) Článek 8 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní procesní normě přijaté za účelem provedení dotčené směrnice, která má za následek změnu předchozí právní úpravy zakotvující lhůtu k požadování odškodnění v případě diskriminace na základě pohlaví.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. července 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Spojené království) — Afton Chemical Limited v. Secretary of State for Transport

(Věc C-343/09) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Platnost — Směrnice 2009/30/ES — Článek 1 odst. 8 — Směrnice 98/70/ES — Článek 8a — Znečištění ovzduší — Paliva — Používání kovy-cyklopentadienyl mangan trikarbonylu (MMT) — Označování — Studie dopadů — Zjevně nesprávné posouzení — Zásada obezřetnosti — Proporcionalita — Rovné zacházení — Právní jistota — Přípustnost“)

(2010/C 234/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Afton Chemical Limited

Žalovaný: Secretary of State for Transport

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Justice (England Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Platnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS (Úř. věst. L 140, s. 88) — Platnost povinnosti označování paliva obsahujícího kovová aditiva a stanovení mezní hodnoty přítomnosti methylcyklopentadienyl mangan trikarbonylu (MMT) — Zjevně nesprávné posouzení — Porušení zásad proporcionality, rovného zacházení a právní jistoty

Výrok

Přezkum otázek neodhalil žádnou skutečnost, která by mohla mít dopad na platnost čl. 1 odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a

⁽¹⁾ Úř. věst. C 244, 10.10.2009.